
POLITIEK

1. Situering

De politiek-administratieve "organisatie" van Brussel beantwoordt niet aan de noden van deze regio en zijn gemeenschappen (Nederlandstaligen, Franstaligen en anderen).

Om vanuit democratisch oogpunt een evenwichtig, harmonisch en gezond samenleven te realiseren moeten ingrijpende veranderingen tot stand komen.

De problemen en de hinderpalen zijn van velerlei aard. We denken aan

- * de onmogelijkheid om met 19 meierijen tot een "dorpspersektieven overstijgend" beleid te komen, een Europese stad waardig;
- * het naast elkaar (boven, onder of over elkaar) bestaan van vier beleidsniveau's - gemeente, agglomeratie, provincie, "gewest";
- * de geringe macht van de hoogste niveau's (agglomeratie en gewest) (vuilbakken- en publiciteitsbudgetten);
- * het niet geregionaliseerd zijn;
- * het niet samenvallen van de administratieve grenzen met de feitelijke grenzen van de stadsregio;
- * de aanwezigheid van de internationale instellingen;
- * het gewicht van de nationale administraties (vb. Openbare Werken)
- * de invloed van interkommunales en lobby's dank zij het "verdeeld-beheers" model.

Terwijl Vlamingen en Walen hun geregionaliseerde vrijheden volop verkennen, staat Brussel in de kou - in de frigo en dat kan geen heilzaam verblijf genoemd worden.

Het beleid in Brussel moet gedemokratiseerd en vereenvoudigd worden wil het efficiënt de hedendaagse uitdaging aankunnen.

2. EISEN

Wij zijn voorstander van één gefusioneerd Brussel tegelijkertijd gedecentraliseerd naar de wijken toe - één stadsraad - honderd wijkraden!

Hoe deze stadsraad moet functioneren zal een ruimere discussie (o.m. Kongres Vlaamse Brusselaars) moeten uitpraten.

Gezien wij in onze werking veelal te maken hebben met de lokale gemeenschappen en gezien daarover tot heden toe weinig ideeën naar voor gebracht werden, zullen wij ons hier verder beperken tot het idee wijkraden wat meer uit te werken.

Op de verhouding stadsraad - wijkraad gaan we hier ook niet verder in.

Drie aspecten zullen we behandelen: 1. wijken: wat is dat, hoe bakenen we die af; 2. wijkraden: hoe worden die samengesteld; 3. bevoegdheid van de wijkraden.

Afbakenen

Stadswijken zijn geen dorpen, het kerktorenmodel met de dito mentaliteit en gemoedelijkheid is dus te mijden en al evenmin zijn stadswijken statistische sectoren of politiedistrikten.

Er bestaan behoorlijke wetenschappelijke studies die een meer dynamische en stedelijke kijk geven op stadswijken.

enkele ideeën: - wijken zijn sociale entiteiten, geen bouwblokken;
- wijken vertrekken vanuit een bepaalde identiteit.
(kommercieel, historisch, geografisch..)

Samenstelling

enkele eisen: - meerderheid moet rechtstreeks verkozen zijn door ALLE inwoners van de wijk (ouder dan 18);
- alle inwoners (+18) zijn verkiesbaar;
- door koöptatie moeten alle belangengroepen opgenomen worden;
- gemeenteraadsleden en plaatsvervangers maken automatisch deel uit van de wijkraad.

Bevoegdheid

soorten bevoegdheden ° beslissingsbevoegdheid voor wijkgebonden materies;
° initiatiefrecht om zelf voorstellen te formuleren voor wijkgrenzen-overstijgende problemen;
° adviesrecht in alle stedelijke materies;
° eigen begroting en financies.

domeinen: ° woon- en leefmilieu
° scholing en vorming
° socio kulturele- en sportanimatie
° informatie

Voor bepaalde problemen moeten de wijkraden werkgroepen organiseren die open staan voor iedereen.

3. PERSPEKTIEVEN

De stad Brussel neemt zich voor wijkraden te installeren. In principe steunen we zulk initiatief en zullen ijveren voor het aan bod komen van onze eisen terzake.

Voor sommige aangelegenheden roepen sommige gemeenten lokale commissies samen, die adviezen geven over de plannen (Marollen ...). Ook deze wijkcommissies kunnen een belangrijk ervaringsveld vormen.

Gemeente Etterbeek stelt de gemeenteraad "open". Dit moet ook in andere gemeenten kunnen en is een aanzet om de lokale stem te laten horen.

De Sociaal Kulturele Raden, de Immigrantenadviesraden, Wijkcomitees, Wakkere Burger, de Buurtwerken zijn allemaal vormen van georganiseerd lokaal initiatief dat tot wijkraden kan leiden en die wij 100 % zullen ondersteunen.

Bral heeft als doelstelling de mensen in de buurten mondig te maken, aan samenlevingsopbouw te doen. Omdat we van oordeel zijn dat bepaalde lokale gemeenschappen het moeilijker hebben dan andere en we een evenwichtig samenleven nastreven, voeren we een politiek van positieve diskriminatie. We geven dus prioriteit aan de volksbuurten. Dit vertaalt zich dan in extra steun en vooral op hun problemen gerichte campagnes en kan eventueel ook tot uiting komen in de voorrang bij behandeling van vragen vanuit de buurten.